

HECTOR VILLARROEL, EL NEOXPRESSONISME PERSONAL

Hector Villarroel estructura la seva creació pictòrica en sèries temàtiques: política, societat, espiritualitat, primitivisme, biologia, etc. i té la capacitat d'harmonitzar en general la política amb la reflexió espiritual en una mateixa obra.

Afronta la creació pictòrica a nivell individual, per després confeccionar sèries, que mai tenen el mateix nombre d'obres unes i les altres. A Villarroel li interessa expressar-se-etape experimental que s'inicia amb la seva primera obra d'una col.lecció temàtica determinada- i després coordina aquesta idea a un nivell més intel.lectual i elaborat mitjançant les altres obres que forment part de la sèrie pictòrica objecte del seu interès. Es a dir que en creacions com "El Rito", "Iniciación", etc. mostra amb la contundència necessària una predisposició a resaltar el contrast cromàtic i els difuminats per zones, més abundants que en d'altres sèries com a signe inicial d'investigació temàtica. Els colors d'aquesta sèrie son el vermell, que es el símbol de la energia i de la transformació. El negre, que simbolitza el misteri i el groc i ocres que son la llum. De fet l'obra està marcada per una adscripció a la paleta dels artistes australis: calenta, subtil però intensa i totalment suggerent. I molt alluyanda dels colors suaus i mediterrànis. En aquestes obres destaca la presència humana, estructurada geomètricament, accentuant el component misteriós i màgic. Altres sèries més personals o de caire social humanista son les constituïdes per obres com: "Intentos del desamor" o "El Circulo de los Indiferentes" on expressa la presència d'agrupacions de persones en actituds molt diverses que mostren els seus anhels de convivència i els seus desitjos de relacionar-se a tots els nivells. Existeixent també diverses línies de tensió que van de d'alt a baix o bé en diagonal, simbolitzen algunes d'elles les extremitats dels personatges però d'altres són només el producte resultant de una simbiosi especial entre la composició, el fons i lo representant. Però amb l'introducció d'aquestes línies de tensió l'artista no cerca l'harmonía sino la controversia. Aquestes obres estàn caracteritzades per la intensitat del cromatisme i la suggerència general que es despret de la composició, que s'orienta vers el suport de un contrast cromàtic, formal i zonal.

Les obres de tipus polític o de reflexió crítica ideològica com "Paracas" són, en realitat, el producte d'una investigació del passat històric del seu país o bé de la realitat del seu continent. Una realitat que té molt a veure amb el colonialisme, la presència d'elements, persones i rites procedents no només de les cultures indígenes o de la religió cristiana aportada pels espanyols, sinó també pel treball del animisme africà via esclaus negres. Aquesta introspecció en el passat històric es llògica per que l'artista es pregunta respecte el seu orient i en relació al de l'humanitat en general. La política no es pot deslligar de la història ni tampoc de la cultura i la religió. Aquesta es, doncs, una de les principals novetats que aporta l'artista mitjançant el desenvolupament de la seva obra. També té creacions més complexes, en el sentit d'integrar diferents aspectes i remarcar l'aspecte simbòlic de les mateixes.

Treballa en oli sobre tela, preocupant-se de les textures i la densitat matèrica, però allunya del gruix cromàtic i de les superposicions farragoses. La pintura de Hector Villarroel es caracteritza precisament per la seva frescura, malgrat ésser una obra marcada per la densitat. No utilitza una paleta excessivament variada de colors ni tampoc es partidari del abarrocamment formal. El dinamisme es fonamental i com a tal mantenedor d'aquesta actitud neteja la seva creació de qualsevol imperfecció o bé dels aspectes cromàtics que no siguin els imprescindibles. El resultat final es una creació pictòrica marcada per la expresivitat i la contundència temàtica, amb una especial dialèctica entre l'espiritualitat i materialisme, política i esprit, filosofia i creencies i supersticions. Sens dubta que Hector Villarroel es un artista de qualitat i que té una obra al marge de corrents i istmes. Al nostre país ja está introduint-se en el circuit i a Xile està considerat un valor ferm de la pintura xilena d'avui.

Joan Lluís Montané -Critic d'art- Barcelona, 1995.